

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **nezl. J. L.**
bytem X
zastoupená zákonnou zástupkyní E. L.
bytem B. X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2020, č. j. X, ve věci příspěvku na péči

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci (dále jen „úřad práce“) ze dne 16. 3. 2020, č. j. X. Úřad práce tímto rozhodnutím zamítl návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči od ledna 2020 a poskytuje ho nadále ve výši 6 600 Kč měsíčně.
2. **Žalobkyně v žalobě** namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) nadhodnotil schopnost žalobkyně zvládat samostatně základní životní potřeby (dále jen „ZŽP“) mobilita, tělesná hygiena a stravování s ohledem na její mentální stav. To vyplývá ze sociálního šetření. Žalobkyně popsala vývoj svého zdravotního stavu, chování a u kterých odborných lékařů se léčí. Žalobkyně navrhla k důkazu lékařské zprávy.

3. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** upozornil, že námitky žalobkyně jsou obdobné jako v odvolání a žalovaný se s nimi vypořádal v napadeném rozhodnutí. Žalovaný nad rámec napadeného rozhodnutí uvedl, že v případě středně těžké mentální retardace se předpokládá možné fixování stravovacích návyků i základních zásad provádění tělesné hygieny či výkonu fyziologické potřeby. Žalobkyně je mobilní i bez opěrných pomůcek. Upozornění na pečlivé provedení některých úkonů nelze považovat za faktickou pomoc. Obtíže žalobkyně u mobility jsou způsobeny spíše psychickými potížemi (strach z lidí, nezvládání situace) než pohybovými. U stravování lze nacvičit výběr vhodné stravy na určeném místě. Příprava teplé stravy se u dětí nehodnotí. U tělesné hygieny není posudkově rozhodné, jak se provádí, zda vestoje, vsedě, ve vaně, ve sprše, u umyvadla, postupným umýváním. U výkonu fyziologické potřeby žalobkyně neuvádí problémy s vyprázdněním či návštěvou WC. Problémy s utřením uvádí jen občasné. Žalobkyně má dostatečné fyzické i duševní kompetence ke zvládání sporných ZŽP způsobem, který odpovídá jejímu věku. Úplná nebo těžká porucha funkčních schopností žalobkyně nebyla prokázána. Žalobkyně namítala nezvládání osmi ZŽP, což odpovídá stupni III (těžká závislost). Taková osoba má těžké postižení fyzické i kognitivní a je prakticky závislá na pomoci jiné fyzické osoby 24 hodin denně. Žalobkyně je pohyblivá samostatně, byla u ní shledána středně těžká mentální retardace, je vzdělavatelná a má dostatečné kompetence k utvrzování pravidelně se opakujících aktivit sebeobsluhy.
4. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
5. **Úřad práce v rozhodnutí ze dne 16. 3. 2020** odkázal na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci (dále jen „OSSZ“) ze dne 21. 2. 2020 a vycházel ze sociálního šetření ze dne 22. 1. 2020. Podle posudku OSSZ z lékařských zpráv nevyplývá těžké funkční postižení a nezvládání ZŽP, jak namítá žalobkyně. Úřad práce podrobně roze-psal u jednotlivých ZŽP zdůvodnění, proč neuznal jejich nezvládání.
6. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** shledal posudek posudkové komise jako úplný, objektivní a přesvědčivý. Členem posudkové komise byl i psychiatr. Žalovaný se podrobně vyjádřil k diagnózám žalobkyně, podkladové lékařské dokumentaci, právní úpravě příspěvku na péči a zejména jednotlivým ZŽP, jak soud cituje dále u těch, kde žalobkyně namítala jejich nezvládání.
7. Žalobkyně **při jednání soudu** uvedla, že nespadá do „bodového hodnocení a škatulek“ podle zákona a vyhlášky. Přitom není schopna přejít přes cestu nebo dojít na autobus, je ohrožený její život, nyní má i skoliózu. Lékařům se žalobkyně špatně vyšetřuje. Matce samoživitelce by vyšší příspěvek na péči pomohl. Každý by si měl zkusit „s takovým človíčkem“ žít, „tabulky na úřadech“ to nezohledňují.
8. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
9. Soud se ztotožnil s posouzením schopnosti žalobkyně zvládat sporné ZŽP, a to na základě posudků posudkových lékařů, které byly provedeny jako stěžejní důkaz v řízení před úřadem práce a žalovaným. Tyto posudky vycházely z lékařských zpráv, které měli posudkoví lékaři k dispozici ze zdravotnické dokumentace a které doložila žalobkyně.

Soud poznamenává, že nemá k dispozici spisy posudkových lékařů, včetně lékařských zpráv.

10. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby [§ 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o sociálních službách“)], přičemž stupně závislosti jsou rozděleny podle počtu ZŽP, jež daná osoba není schopna zvládat (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách). Základních životních potřeb, které jsou pro účely zjištění stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby posuzovány, je celkem deset: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost – ta se neposuzuje u dětí [§ 9 odst. 1 písm. a) až j) zákona o sociálních službách].
11. Obsah těchto ZŽP je konkretizován výčtem aktivit v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „vyhláška“).
12. Podle § 2a vyhlášky pro závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé ze ZŽP závislá na pomoci jiné fyzické osoby, postačuje, pokud posuzovaná osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat danou ZŽP vymezena v příloze č. 1 vyhlášky.
13. Při rozhodování o příspěvku na péči je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek závislosti osoby. Na posudek závislosti osoby na péči je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104]. Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti [...] povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“ Samotná realizace tohoto požadavku pak dle rozsudku NSS ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 Ads 269/2018-29, v praxi spočívá v tom, že se posudková komise „musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a vyjádřit se k její schopnosti zvládat veškeré aktivity vyjmenované u jednotlivých životních potřeb v příloze č. 1 vyhlášky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Případnými spornými dílčími aktivitami se posudková komise musí detailně zabývat a své úvahy opřít o dostatečně zjištěný skutkový stav. Posudek je rozhodujícím důkazem v řízení o přiznání příspěvku na péči, pokud nevzbuzuje pochybnosti o své celistvosti a přesvědčivosti a neexistují jiné důkazy, které jeho správnost zpochybňují. V případě

vzniku pochybností či nesrovnalostí mezi podkladovou dokumentací, tvrzeními posuzované osoby a závěry posudkové komise je pak na místě provést osobní vyšetření posuzované osoby. Právě osobní posouzení, byť není obligatorní zákonnou podmínkou, by mělo být v podobných případech pravidlem a současně vhodným způsobem, jak takové pochybnosti vyvrátit (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-25). Nenaplnění výše uvedených požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V daném případě žalobkyně o vyšetření posudkovým lékařem nebo posudkovou komisí nežádala a posudkoví lékaři shledali, že k posouzení věci je dostatečná shromážděná zdravotnická dokumentace.

14. Podle § 1 odst. 2 vyhlášky schopnost osoby zvládat ZŽP pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí **v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.**
15. Podle § 1 odst. 4 věty první vyhlášky za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy **porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout ZŽP v přijatelném standardu.**
16. Pojem „přirozené sociální prostředí“, ve kterém se schopnost zvládat ZŽP posuzuje podle § 1 odst. 2 vyhlášky a § 3 písm. d) zákona o sociálních službách zahrnuje rodinu a sociální vazby k osobám blízkým, domácnost osoby a sociální vazby k dalším osobám, se kterými sdílí domácnost, a místa, kde osoby pracují, vzdělávají se a realizují běžné sociální aktivity.
17. V posuzovaném případě žalovaný uznal žalobkyni nezvládání pěti ZŽP, a to orientace, komunikace, oblékání a obouvání, péče o zdraví a osobní aktivity.
18. Žalovaný ani úřad práce neuznaly žalobkyni nezvládání **ZŽP tělesná hygiena**. Žalobkyně v žalobě uvedla, že vzhledem ke svému zdravotnímu stavu není schopna samostatně použít hygienické zařízení, dodržovat tělesnou hygienu, mýt a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, provádět ústní hygienu a holit se.
19. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání uvedl, že neshledal medicínský důvod, pro který by žalobkyně nebyla schopna zvládnout úkony této ZŽP. U žalobkyně nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty obou horních končetin nebo anatomické ztráty podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu k uchopení věcí, ani anatomická či funkční ztráta jedné nebo obou dolních končetin nebo jejich podstatné funkční omezení, ani onemocnění páteře s celkovým ztuhnutím a omezením exkurzí hrudníku, ani praktická nebo úplná nevidomost obou očí. U žalobkyně není dokumentováno těžké postižení intelektu. U žalobkyně je zachována jemná motorika. Kontrola provedení úkonu neznamená, že ho žalobkyně nezvládá. Podle shromážděné dokumentace je žalobkyně schopna zvládnout tuto ZŽP přiměřeně svému věku. Úřad práce v rozhodnutí o zamítnutí žádosti uvedl, že preventivní přítomnost druhé osoby pro posílení jistoty a vyloučení případného rizika pádu neznamená neschopnost zvládnout ZŽP a že žalobkyně může využít pomůcek, jako jsou madla, sedák u umyvadla nebo ve vaně apod.
20. Soud zjistil ze záznamu ze sociálního šetření, že žalobkyni pomáhá s mytím její matka, drží sprchu. Pokud se žalobkyně koupe ve vaně, matka ji umývá, žalobkyně to nezvládne.

Matka umývá žalobkyni vlasy. Žalobkyně se sama osuší, vlasy jí dosuší matka. Nehty stříhá žalobkyni matka. Žalobkyně se nezvládne sama učesat.

21. Podle přílohy č. 1 k vyhlášce za schopnost zvládat ZŽP tělesná hygiena se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
22. Z dokazování posudkem posudkové komise vyplynulo, že žalobkyně má středně těžkou mentální retardaci, nejde o hraniční stav s těžkou mentální retardací. Nejsou zde jiná, fyzická postižení vyjmenovaná v zákoně, které by splňovala kritéria pro uznání nezvládání některé z vyjmenovaných aktivit ZŽP tělesná hygiena.
23. Provedené dokazování u této ZŽP neosvědčilo, že je zde medicínský důvod pro nezvládání některé z jejích aktivit v přijatelném standardu. Lékařské zprávy citované v posudku posudkové komise a žádná taková zjištění neobsahují a jiný stav žalobkyně neprokázala. Zpráva psychiatricky ze dne 21. 2. 2022 pouze uvádí, že matka musí žalobkyni hygienu připomínat, zkontrolovat; žalobkyně si zuby celkem vyčistí, ale musí být zpětná kontrola; maminka žalobkyni musí vlasy umýt a spláchnout; žalobkyně se utře sama. Ve zprávě je citace zprávy psychologa ze dne 17. 10. 2021, podle které je stav žalobkyně na hranici lehké mentální retardace. Není zde tedy indicie, že skutkový stav nebyl zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.
24. U **ZŽP stravování** podle přílohy č. 1 vyhlášky se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
25. Podle žalobních námitek není žalobkyně schopna si vybrat ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, dodržovat stanovený dietní režim a konzumovat stravu v obvyklém denním režimu.
26. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání odkázal na to, že u žalobkyně neshledal medicínský důvod k nezvládání této ZŽP. Přemístění stravy a nápoje na místo konzumace lze realizovat nejen přenášením, ale i posouváním nebo přizpůsobením místa konzumace potravy. U žalobkyně nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty obou horních končetin nebo anatomické ztráty podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu k uchopení věcí, ani praktická nebo úplná nevidomost obou očí, ani těžké duševní poruchy spojené se sociální dezintegrací, s neuvědoměním si daných potřeb či pocitu hladu. Zajišťování stravy, nákupy jídla, celodenní příprava jako je vaření jídla spadají do kompetence jiných osob a zařízení (školy apod.). Kontrola provedení úkonů druhou osobou neznamena nezvládání ZŽP. Žalobkyně je schopna podle provedeného dokazování zvládat tuto ZŽP přiměřeně svému věku. Úřad práce podotkl, že se nehodnotí schopnost nalití, naservírování ani naporcování. Dohled nad jídlem je jen preventivní.
27. Soud zjistil ze záznamu o sociálním šetření, že stravu připravuje matka. Žalobkyně se snaží jíst příborem. Matka musí porcovat maso.
28. Žalobkyně neprokázala nezvládání této ZŽP, nedoložila žádnou lékařskou zprávu nebo posudek, které by osvědčily její tvrzení, že nezvládá ZŽP stravování. Provedené dokazování ani u této ZŽP neosvědčilo, že některou z jejích aktivit žalobkyně nezvládala z

medicínského důvodu v přijatelném standardu a s využitím usnadňujících pomůcek. Žalobkyně neprokázala, že by nejedla příborem (srov. přílohu Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 ve věci posuzování zdravotního stavu pro účely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, posuzování stupně závislosti pro účely příspěvku na péči, dále jen „instrukce“). Nebylo prokázáno, že by žalobkyně měla žaludeční nebo jinou sondu, ani že by neměla vzhledem ke svému věku dostatečný náhled na stravovací a pitný režim a jeho dodržování. Žalobkyně k nezvládání této ZŽP nic konkrétnějšího neuvedla, ani nemožnost zvládat některou z vyjmenovaných aktivit této ZŽP nevyplývá z provedení dokazování posudkem posudkové komise, protože posudková komise u žalobkyně zjistila pouze středně těžkou mentální retardaci. Pochybnosti do zjištěného skutkového stavu nevnesla ani zpráva psychiatricky ze dne 21. 2. 2022, podle které žalobkyně se snaží připravit si jídlo, nyní se učí zalít čaj, potřebuje dohled a usměrňování, při práci s nožem je třeba neustálý dohled vzhledem k její impulzivitě, to pro ni může být nebezpečné, přijde na zavolání, jídlo většinou sní u stolu, připravené jídlo je schopna sníst příborem, situaci komplikuje nesoustředěnost.

29. K **ZŽP mobilita** žalobkyně namítala, že není schopna samostatně nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových a používat je.
30. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí vysvětlil, že žalobkyně nemá dlouhodobé či trvalé závažné postižení pohybového a nosného ústrojí, které by vylučovalo mobilitu. Nebyly prokázány anatomické nebo funkční ztráty obou dolních končetin nebo anatomické ztráty podstatných částí obou horních končetin s nemožností využít protézu. Chůze žalobkyně je samostatná bez kompenzačních pomůcek.
31. Podle sociálního šetření je žalobkyně mobilní bez omezení, chodí k babičce přes ulici, dojde na toaletu.
32. Podle přílohy č. 1 vyhlášky se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vstávání a usedání, 2. stoj, 3. zaujímat a měnit polohy, 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, 5. otevírat a zavírat dveře, 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
33. Žalobkyně při sociálním šetření nesdělila, že by nezvládla vyjmenované aktivity této ZŽP, ani to nevyplývá z posudku posudkové komise. Soud provedl při jednání důkaz zprávou psychiatricky MUDr. M. H. ze dne 21. 2. 2022. Ani tato zpráva nevnesla pochybnosti do zjištěného skutkového stavu pro dobu do vydání napadeného rozhodnutí. Ve zprávě se hovoří pouze o středně těžké mentální retardaci a podle citované zprávy psychologa PhDr. S. ze dne 17. 10. 2021 šlo o středně těžkou mentální retardaci na hranici s lehkou mentální retardací. Zpráva uvádí k ZŽP mobilita, že žalobkyně chůzí ze schodů i do schodů zvládá, i když je zbrklá, často zakopává, hrozí riziko úrazu, zvládne použít suchý zip, tkaničky a knoflíky.
34. Soud uzavírá, že u žalobkyně nebyla prokázána taková duševní ani tělesná onemocnění, která by znemožňovala provádění některé z citovaných aktivit uvedených ZŽP v přijatelném standardu a přiměřeně jejímu věku ve smyslu citovaných právních předpisů.

35. Žalobní námitky, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a žalobkyně nezvládá sporné ZŽP a je závislá na pomoci jiné fyzické osoby, soud neshledal důvodné, a to na základě dokazování provedeného správními orgány podle doložených lékařských zpráv. Žalobkyně do zjištěného skutkového stavu nevnesla důvodné pochybnosti a jiný skutkový stav neprokázala; nepředložila lékařské zprávy, které by jiný skutkový a právní stav osvědčily.
36. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které ho podřadily a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl.
37. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v něm neměla úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 10. března 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně